

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,07098 \text{ kg/h} = 0,01972 \text{ g/s} \setminus 2 \text{ em.} = 0,00986 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,00273 \text{ kg/h} = 0,000758 \text{ g/s} \setminus 2 \text{ em.} = 0,000379 \text{ g/s}$$

Emisja z tuczarni /E8-E25/

1/ emisja pyłu

$$E_{TSP} = 0,0275 \text{ kg/h} = 0,00764 \text{ g/s} \setminus 2 \text{ em.} = 0,00382 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{10}} = 0,00382 \text{ g/s} \times 0,45 = 0,00172 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{2,5}} = 0,00382 \text{ g/s} \times 0,10 = 0,000382 \text{ g/s}$$

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,07379 \text{ kg/h} = 0,0205 \text{ g/s} \setminus 2 \text{ em.} = 0,010248 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,002838 \text{ kg/h} = 0,000788 \text{ g/s} \setminus 2 \text{ em.} = 0,000394 \text{ g/s}$$

Emisja z izolatki dla warchlaków /E7/

1/ emisja pyłu

$$E_{TSP} = 0,009 \text{ kg/h} = 0,0025 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{10}} = 0,0025 \text{ g/s} \times 0,45 = 0,001125 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{2,5}} = 0,0025 \text{ g/s} \times 0,10 = 0,00025 \text{ g/s}$$

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,020475 \text{ kg/h} = 0,00569 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,0007875 \text{ kg/h} = 0,00022 \text{ g/s}$$

Emisja z izolatki dla tuczników /E26/

1/ emisja pyłu

$$E_{TSP} = 0,0096 \text{ kg/h} = 0,00267 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{10}} = 0,00267 \text{ g/s} \times 0,45 = 0,0012 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{2,5}} = 0,00267 \text{ g/s} \times 0,10 = 0,000267 \text{ g/s}$$

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,02574 \text{ kg/h} = 0,00715 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,00099 \text{ kg/h} = 0,000275 \text{ g/s}$$

Emisja średnia z poszczególnych emitorów budynku inwentarskiego

Przyjęto, że emisja średnia zachodzi przez 50% czasu w roku jedynie z sektora tuczarni i pomieszczenia izolatki dla tuczników, w których w cyklach chowu utrzymywana będzie trzoda o wadze od 30 do 110 kg.

Emisja z tuczarni /E8'-E25'/

1/ emisja pyłu

$$E_{TSP} = 0,00382 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,00191 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{10}} = 0,00172 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,00086 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{2,5}} = 0,000382 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,000191 \text{ g/s}$$

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,010248 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,005124 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,000394 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,000197 \text{ g/s}$$

Emisja z izolatki dla tuczników /E26'/

1/ emisja pyłu

$$E_{TSP} = 0,00267 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,001335 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{10}} = 0,0012 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,0006 \text{ g/s}$$

$$E_{PM_{2,5}} = 0,000267 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,0001335 \text{ g/s}$$

2/ emisja amoniaku

$$E_{NH_3} = 0,00715 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,003575 \text{ g/s}$$

3/ emisja siarkowodoru

$$E_{H_2S} = 0,000275 \text{ g/s} \times 0,5 = 0,0001375 \text{ g/s}$$

Emisja z urządzeń do magazynowania gnojowicy

Do obliczonej wcześniej emisji z utrzymania trzody w budynku inwentarskim doliczono emisję amoniaku wynikającą z parowania gnojowicy magazynowanej w wannach podrusztowych w budynku inwentarskim.

Wielkość emisji

Objętość gnojowicy wytwarzanej w planowanym obiekcie chowu trzody chlewnej inwestora oraz zawartość azotu w gnojowicy, według wskaźników stosowanych przez ODR, wyniosą:

Grupa zwierząt	Obsada średnioroczna (sztuki)	Objętość gnojowicy (m ³ /rok)	Przeciętna zawartość wolnego azotu w gnojowicy (kg/m ³)	Masa wolnego azotu w wytwarzanej gnojowicy (kg/rok)
warchlaki	1.560	2.652	1,60	4.243,2
tuczniaki	1.548	5.418	3,60	19.504,8
RAZEM				23.748

Ze względu na stosunek pojemności urządzeń do magazynowania gnojowicy w budynku do pojemności zewnętrznych zbiorników przyjęto, że straty amoniaku w wyniku parowania z urządzeń do magazynowania gnojowicy wynikają z magazynowania 50% gnojowicy w budynku inwentarskim.

Wobec powyższego wielkość emisji amoniaku z wanien podrusztowych w poszczególnych sektorach budynku inwentarskiego wyniesie:

Grupa zwierząt	Masa wolnego azotu w wytwarzanej gnojowicy (kg/rok)	Udział unosu amoniaku w emisji ogólnej	Wskaźnik emisji amoniaku	Wielkość emisji amoniaku (kg/rok)
warchlaki	4.243,2	50%	7%	148,512
tuczniaki	19.504,8			682,668

Emisja maksymalna z wewnętrznych zbiorników na gnojowicę

Czas emisji z urządzeń do magazynowania gnojowicy stanowi 100% rocznego czasu utrzymania trzody w budynku, czyli 8.760 h/rok, tj. 31.536.000 sekund w roku.

Emisja z wanien podrusztowych następować będzie przez emitory wentylacji budynku inwentarskiego.

Emisję amoniaku z wanien podrusztowych przyporządkowano poszczególnym emиторom wentylacji sektorów budynku inwentarskiego:

1/ odchowalnia warchlaków i izolatka dla warchlaków /E1-E7/

$$E_{max_{NH_3}} = (148,512 \text{ kg/rok} \times 1.000) \setminus 31.536.000 \text{ s} = 0,0047 \setminus 7 \text{ em.} = 0,00067 \text{ g/s}$$

2/ tuczarnia i izolatka dla tuczników /E8-E26/

$$E_{max_{NH_3}} = (682,668 \text{ kg/rok} \times 1.000) \setminus 31.536.000 \text{ s} = 0,00216 \text{ g/s} \setminus 19 \text{ em.} = 0,00114 \text{ g/s}$$

Suma maksymalnej emisji amoniaku z wentylacji budynku inwentarskiego

Obliczoną wielkość emisji amoniaku z urządzeń do magazynowania gnojowicy zsumowano z obliczoną wcześniej emisją amoniaku wynikającą z utrzymania trzody w budynku inwentarskim:

Obiekt/Emisja	Emitor	Emisja z budynku (g/s)	Emisja z nawozu naturalnego (g/s) gnojowica	Suma emisji (g/s)
Planowany budynek inwentarski (A) – odchownia warchlaków				
Emisja maksymalna	E1-E6	0,00986	0,00067	0,01053
Planowany budynek inwentarski (A) – izolotka warchlaków				
Emisja maksymalna	E7	0,00569	0,00067	0,00636
Planowany budynek inwentarski (A) – tuczarnia				
Emisja maksymalna	E8-E25	0,010248	0,00114	0,011388
Emisja średnia	E8'-E25'	0,005124		0,006264
Planowany budynek inwentarski (A) – izolotka tuczników				
Emisja maksymalna	E26	0,00715	0,00114	0,00829
Emisja średnia	E26'	0,003575		0,004715

Emisja roczna z budynku inwentarskiego

Roczna wielkość emisji pyłu całkowitego TSP z wentylacji planowanego budynku inwentarskiego osiągnie wartość:

Emitory E1-E6

$$E_{aTSP} = (0,0312 \text{ kg/h} \times 8.760 \times 3) \times 10^{-3} = 0,8199 \text{ Mg/rok}$$

Emitor E7

$$E_{aTSP} = (0,009 \text{ kg/h} \times 8.760 \text{ h/rok}) \times 10^{-3} = 0,0788 \text{ Mg/rok}$$

Emitory E8-E25

$$E_{aTSP} = [(0,02752 \text{ kg/h} \times 4.380 \times 9) + (0,01376 \text{ kg/h} \times 4.380 \times 9)] \times 10^{-3} = 1,6272 \text{ Mg/rok}$$

Emitor E26

$$E_{aTSP} = [(0,0096 \text{ kg/h} \times 4.380 \text{ h/rok}) + (0,0048 \text{ kg/h} \times 4.380)] \times 10^{-3} = 0,063 \text{ Mg/rok}$$

Łączna roczna emisja pyłu całkowitego TSP z budynku inwentarskiego wyniesie:

$$\sum E_{aTSP} = 2,5889 \text{ Mg/rok}$$

Zgodnie z obliczeniami programu „KOMIN” v. 6.12 łączna roczna emisja z wentylacji planowanego budynku inwentarskiego osiągnie wielkość:

Amoniak /Zał. Nr 57, 59/

$$E_{aNH_3} = 7,4081 \text{ Mg/rok}$$

Siarkowodór /Zał. Nr 62, 64/

$$E_{aH_2S} = 0,2529 \text{ Mg/rok}$$

Łączna roczna wielkość emisji pyłów i gazów z wentylacji planowanego budynku inwentarskiego wyniesie około 10,2499 Mg.

Parametry emitorów

Odprowadzanie powietrza z budynku inwentarskiego systemem wentylacji mechanicznej:

a/ 26 wentylatorów „FC 063” /E1-E26/

- średnica wylotu kominów wentylacyjnych wentylatorów /d/ – Ø 660
- wysokość wylotu /h/ – 5,0 m n.p.t.

Prędkość wylotu powietrza z emitorów wentylacji mechanicznej budynku inwentarskiego obliczono ze wzoru:

$$v = V \sqrt{F}$$

gdzie:

V – objętość odprowadzanego powietrza /wydajność wentylatorów/

F – pole powierzchni wylotu emitora obliczone ze wzoru:

$$F = [\pi \times (d)^2] \sqrt{4}$$

gdzie:

d – średnica wylotów kominów wentylacyjnych wentylatorów

Pole powierzchni wylotu kominów wentylacyjnych:

- wentylatory typu „FC 063”

$$F = [3,14 \times (0,66)^2] \sqrt{4} = 0,342 \text{ m}^2$$

Parametry emitorów wentylacji mechanicznej poszczególnych sektorów budynku inwentarskiego przy minimalnej wymaganej wydajności wentylatorów:

Obiekt	Typ wentylatora	Minimalna wymagana wydajność wentylatora	F (m ²)	Prędkość wylotu (m/s)
Odchownia warchlaków E1-E6	„FC 063”	7.800 m ³ /h	0,342	6,3
Izolotka dla warchlaków E7	„FC 063”	4.500 m ³ /h	0,342	3,6
Tuczarnia E8-E25	„FC 063”	6.880 m ³ /h 3.440 m ³ /h	0,342	5,6 2,8*
Izolotka dla tuczników E26	„FC 063”	4.800 m ³ /h 2.400 m ³ /h	0,342	3,9 1,9*

* - prędkość wylotu powietrza dla warunku emisji średniej

Temperatura gazów odlotowych odprowadzanych z sektora odchowni warchlaków i izolotki dla warchlaków – 291K (18°C), z sektora tuczarni i izolotki dla tuczników – 288K (15°C).

EMISJA Z ZEWNĘTRZNYCH ZBIORNIKÓW NA GNOJOWICĘ

Wielkość emisji

Ze względu na stosunek pojemności urządzeń do magazynowania gnojowicy w planowanym budynku inwentarskim do pojemności zewnętrznych zbiorników przyjęto, że straty amoniaku w wyniku parowania z zewnętrznych zamkniętych zbiorników o łącznej pojemności 2.004 m³ wynikają z magazynowania 50% wytwarzanej gnojowicy:

Budynek	Masa wolnego azotu w wytwarzanej gnojowicy (kg/rok)	Udział unosu amoniaku w emisji ogólnej	Wskaźnik emisji amoniaku	Wielkość emisji amoniaku (kg/rok)
trzoda chlewna	23.748	50%	10%	1.187,4

Emisja maksymalna z zewnętrznych zbiorników na gnojowicę

Przyjęto, że czas emisji ze zbiorników stanowi 100% czasu w roku, czyli 8.760 h/rok, tj. 31.536.000 sekund w roku.

Wobec powyższego, przy uwzględnieniu redukcji sztywną pokrywą, maksymalna emisja amoniaku z zamkniętych zbiorników na gnojowicę wyniesie /E27-E29/:

$$E_{maxNH_3} = 1.187,4 \text{ kg/rok} \times 0,1 = (118,74 \text{ kg/rok} \times 1.000) \sqrt{31.536.000 \text{ s}} = 0,003765 \text{ g/s} \sqrt{3 \text{ em.}} = 0,001255 \text{ g/s}$$

Roczna emisja z zewnętrznych zbiorników na gnojowicę

Roczna wielkość emisji amoniaku z zewnętrznych zbiorników na gnojowicę:
 $E_{\text{NH}_3} = (1.187,4 \text{ kg/rok} \times 0,1) \setminus 1.000 = 0,11874 \text{ Mg/rok}$

Parametry emitorów zewnętrznych zbiorników na gnojowicę

Przyjęto, że emitory zamkniętych zbiorników na gnojowicę posiadać będą parametry:
 1/ kominki wentylacyjne /E27-E29/:
 - średnica /d/ – 0,20 m
 - wysokość wylotu /h/ – przyjęto 3,0 m n.p.t.

Prędkość wylotu gazów z zadaszonych emitorów kominków wentylacyjnych zbiorników:
 $v = 0 \text{ m/s}$

Temperatura powietrza odprowadzanego z emitorów zbiorników – 281K (8°C).

EMISJA Z PRZEŁADUNKU ZAKUPIONEJ PASZY

Zakupione pasze będą magazynowane w czterech silosach paszowych o łącznej ładowności 60,45 Mg /Zał. Nr 18/.

Wielkość przeładunku pasz

Założono jednorazową dostawę paszy dwoma paszowozami o ładowności 24 Mg każdy. Do analizy przyjęto minimalną wydajność typowego przenośnika pneumatycznego w wysokości 6 Mg na godzinę.
 Maksymalna wielkość przeładunku pasz z paszowozów do silosów paszowych:

OKRES	ILOŚĆ
godzina	6 Mg/godzinę
dość	48 Mg/dobę
rok	2.200 Mg/rok

Źródło emisji

Zorganizowana emisja pyłu z procesu przeładunku pasz z paszowozów do silosów paszowych następować będzie z rur odpowietrzających silosów.
 Do analizy wyznaczono jeden emitor zastępczy silosów paszowych (Es) /Zał. Nr 18/.

Czas pracy źródła i emisji

Roczny czas przeładunku pasz i emisji z emitora zastępczego silosów paszowych podczas napełniania przenośnikiem pneumatycznym wyniesie (Es):
 $T = 2.200 \text{ Mg/rok} \setminus 6 \text{ Mg/h} = 367 \text{ h/rok}$

Wskaźniki emisji pyłu

Wskaźniki niezorganizowanej emisji pyłu z procesu przeładunku pasz w silosach bez urządzeń odpylających, według publikacji US EPA „Emission Factor Documentation For AP-42 Section 9.9.1. Grain Elevators And Processing Plants” z kwietnia 2003 roku, wynoszą:

PROCES	Wskaźnik emisji TSP	Wskaźnik emisji PM10	Wskaźnik emisji PM2,5
przeładunek pasz z paszowozów do silosów	0,0175 kg/Mg	0,0039 kg/Mg	0,00065 kg/Mg

Dla procesu przeładunku pasz z paszowozów do silosów udział pyłu zawieszonego PM10 stanowi około 22% emisji pyłu całkowitego TSP, a udział pyłu zawieszonego PM2,5 stanowi około 4% emisji pyłu całkowitego TSP.

Wielkość rocznej emisji pyłu

Wielkość rocznej emisji pyłu z procesu przeładunku pasz do silosów paszowych (Es):

PROCES	Masa surowca	Wskaźnik emisji			Wielkość emisji		
		TSP	PM10	PM2,5	TSP	PM10	PM2,5
przyjmowanie pasz do silosów	2.200 Mg/rok	0,0175 kg/Mg	0,0039 kg/Mg	0,00065 kg/Mg	38,5 kg/rok	8,58 kg/rok	1,43 kg/rok

Emisja roczna pyłu

Wielkość rocznej emisji pyłu całkowitego TSP z instalacji do przeładunku pasz do silosów paszowych wyniesie:

$E_{\text{TSP}} = 0,0385 \text{ Mg/rok}$

Emisja maksymalna i średnia pyłu

Emisja z przyjmowania pasz

Wielkość maksymalnej i średniej emisji pyłu całkowitego TSP z emitora zastępczego silosów paszowych (Es):

PROCES	Masa przyjętego surowca	Wskaźnik emisji	Wielkość emisji TSP	
			(kg/h)	(g/s)
przyjmowanie pasz	6 Mg/h	0,0175 kg/Mg	0,105	0,0292

Wielkość maksymalnej i średniej emisji pyłu zawieszonego PM10 z emitora zastępczego silosów paszowych (Es):

PROCES	Masa przyjętego surowca	Wskaźnik emisji	Wielkość emisji PM10	
			(kg/h)	(g/s)
przyjmowanie pasz	6 Mg/h	0,0039 kg/Mg	0,0234	0,00649

Wielkość maksymalnej i średniej emisji pyłu zawieszonego PM2,5 z emitora zastępczego silosów paszowych (Es):

PROCES	Masa przyjętego surowca	Wskaźnik emisji	Wielkość emisji PM2,5	
			(kg/h)	(g/s)
przyjmowanie pasz	6 Mg/h	0,00065 kg/Mg	0,0039	0,00108

Parametry emitora

Przyjęto parametry zastępczego emitora silosów paszowych (Es):
 - wysokość /h/ – 1,4 m
 - średnica wylotu /d/ – Ø 150

Odprowadzanie powietrza z silosów paszowych następuje rurami odpowietrzającymi z wylotami skierowanymi w dół, stąd prędkość wylotu powietrza z emitora zastępczego silosów paszowych wynosi:

$v = 0 \text{ m/s}$

Temperatura powietrza odprowadzanego z emitora zastępczego silosów paszowych – 281K.

EMISJA Z INSTALACJI GAZOWEJ

Charakterystyka procesu

Gaz płynny propan dostarczany będzie autocysterną samochodową. Przeładunek gazu z autocysterny do zbiornika następować będzie pompą autocysterny z wydajnością około 300 l/min. Zbiornik magazynowy gazu płynnego propan o nominalnej pojemności 9,2 m³ będzie napełniany maksymalnie do 85% jego nominalnej pojemności, tj. do 7,82 m³.

Waż autocysterny będzie przyłączany do króćca napełnienia Dn32 zbiornika magazynowego gazu. Najczęściej dokonywany będzie spust gazu z autocysterny w ilości 8 m³. Czas jednorazowego napełnienia zbiornika magazynowego gazu wyniesie około 27 minut. Napełnianie zbiornika magazynowego raz w roku. Roczny czas napełnienia zbiornika magazynowego gazu wyniesie 0,45 godziny. Hermetyzacja procesu napełnienia zbiornika magazynowego z autocysterny ograniczy emisję z tego procesu do minimum.

Zapotrzebowanie gazu

Do obliczenia wielkości emisji przyjęto roczne zapotrzebowanie gazu płynnego w ilości:
- gaz płynny propan – 8,16 Mg/rok

Charakterystyka emitora instalacji gazowej

Przyjęto parametry emitora instalacji gazowej /Et/:
- wysokość /h/ – 1,7 m
- średnica wylotu /d/ – Ø 32

Emisja z napełniania zbiornika magazynowego gazu V = 9,2 m³

Zbiornik magazynowy gazu płynnego propan napełnia się poprzez króćec napełnienia Dn32. Z procesu przeładunku gazu płynnego następuje jedynie emisja węglowodorów alifatycznych.

Założenia do obliczeń

Do obliczeń przyjęto:

- 1/ wielkość przeładunku gazu: 8,16 Mg
- 2/ objętość jednorazowego napełnienia zbiornika magazynowego – 8 m³
- 3/ ilość napełnień zbiornika w roku – 1
- 4/ czas emisji przy napełnianiu zbiornika magazynowego – uwolnienie gazu przy rozłączeniu przewodu trwa około 5 sekund, stąd przy 1. napełnieniu w roku – około 0,0014 h/rok.

Wielkość emisji

Wielkość emisji obliczono ze wzoru:

$$E = V \times m$$

gdzie:

- m – ciężar gazu LPG w fazie gazowej - 2,0 kg/m³
- V – objętość przestrzeni pomiędzy zaworem odcinającym węża a króćcem zbiornika, z której następuje uwolnienie gazu do powietrza

$$V = \Pi(r)^2 \times h$$

gdzie:

- h – długość odcinka węża do zaworu - 5 cm
 - r – średnica króćca - 0,032 m
- $$V = \Pi r^2 \times h = 3,14 \times (0,016 \text{ m})^2 \times 0,05 \text{ m} = 0,00004 \text{ m}^3$$

Stąd wielkość maksymalnej emisji z napełniania zbiornika wyniesie:

$$E_{\max} = 0,04 \text{ dm}^3 \times 2,0 \text{ g/dm}^3 = 0,08 \text{ g} \setminus 5 \text{ s} = 0,016 \text{ g/s}$$

Parametry emisji z procesu napełniania zbiornika magazynowego:

EMITOR	EMISJA WĘGLOWODORÓW ALIFATYCZNYCH		
	maksymalna (g/s)	średnia (g/s)	roczna (Mg/rok)
Et	0,016	0,016	1,6x10 ⁻⁸

OBLICZENIE POZIOMU SUBSTANCJI W POWIETRZU

Dane meteorologiczne

Do obliczeń posłużono się danymi meteorologicznymi pochodzącymi z Regionalnej Stacji Hydrologiczno-Meteorologicznej w Wieluniu. W zakresie charakterystyki kierunków i siły wiatrów oparto się o różę wiatrów zawartą w programie obliczeniowym „KOMIN” v. 6.12. Przyjęto średnią wartość temperatury powietrza w roku na 281K i w sezonie grzewczym na 273K.

Aerodynamiczna szorstkość terenu

Współczynnik aerodynamicznej szorstkości terenu z₀ wyznacza się na podstawie map topograficznych. Przy określaniu najwyższego ze stężeń maksymalnych S_{mm} dla zespołu źródeł należy wyznaczyć średnie wartości współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu z₀ dla r sektorów róży wiatrów w zasięgu 50 h_{max}.

Dla każdego sektora należy obliczyć średnią wartość z₀ według wzoru:

$$z_0 = \frac{1}{F} \sum F_c * z_{0c}$$

Dla istniejącej chlewni inwestora przy ulicy Tysiąclecia 70, biorąc pod uwagę typ pokrycia terenu w promieniu 50 wysokości najwyższego z emitatorów instalacji /7,0 m x 50 = 350 m/, na podstawie mapy topograficznej w skali 1:25.000, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, wyznaczono średnią wartość współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu:

Tab. 3 Obliczenie wartości współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu z₀

Typ pokrycia terenu	Współczynnik z ₀ dla roku	Powierzchnia typów pokrycia terenu w poszczególnych sektorach róży wiatrów [ha]												Σ F _c * z _{0c}
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
Zwarta zabudowa wiejska	0,50	0	0	0	0	0	0,10	0,25	0,30	0,30	0,35	0,5	0,5	
Pola uprawne	0,035	0,0315	0,035	0,035	0,035	0,035	0,028	0,0175	0,0105	0,0105	0	0	0	
Sady, zarośla, zagajniki	0,40	0,04	0	0	0	0	0	0	0,04	0,04	0,12	0	0	
Suma powierzchni sektorów		0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	9,616 ha
Σz ₀ dla sektorów		0,0715	0,035	0,035	0,035	0,035	0,128	0,2675	0,3505	0,3505	0,47	0,5	0,5	2,778
Liczba sektorów		12												
z₀		0,23												

Dla planowanej chlewni na działkach nr ewid. 393/4 i 394/1 obr. Dziętkowice, biorąc pod uwagę typ pokrycia terenu w promieniu 50 wysokości najwyższego z emitatorów instalacji /5,0 m x 50 = 250 m/, na podstawie mapy topograficznej w skali 1:25.000, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, przyjęto wartość współczynnika aerodynamicznej szorstkości terenu dla pól uprawnych:

$$z_0 = 0,035$$

Aktualny stan zanieczyszczenia powietrza

Dla substancji, dla których są określone wartości odniesienia w powietrzu, na podstawie informacji WIOŚ w Łodzi Delegatura w Sieradzu z dnia 02.06.2017 r., znak: M-Si.7016.216.2017.UŁ, przyjęto wartość stanu zanieczyszczenia powietrza dla miejscowości Dzietrzkowice /Zał. Nr 19/:

SUBSTANCJA	R ($\mu\text{g} / \text{m}^3$)
pył zawieszony PM10	22,0
pył zawieszony PM2,5	16,5
dwutlenek siarki	6,0
dwutlenek azotu	14,0
tlenek węgla	400,0

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/ dla substancji, dla których nie są określone dopuszczalne poziomy w powietrzu, wartość tła przyjmuje się na poziomie 10% wartości odniesienia dla tych substancji uśrednionej dla roku. Zgodnie z wyżej przywołanym rozporządzeniem wartości odniesienia w powietrzu dla takich substancji emitowanych ze źródeł przedsiębiorstwa wynoszą:

SUBSTANCJA	Wartości odniesienia uśrednione do okresu ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	
	1 godziny	roku kalendarzowego
węgiel elementarny	150	8
benzo/a/piren	0,012	0,001
węglowodory alifatyczne	3.000	1.000
amoniak	400	50
siarkowodór	20	5

Wartości odniesienia, wartości tła i wartości dyspozycyjne stężeń substancji w powietrzu

Substancja	Numer substancji CAS	Wartości odniesienia ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) uśrednione do		Wartość tła ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) R	Poziom ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	
		1 godziny (D_1)	roku (D_a)		graniczny ($0,1 D_1$)	dyspozycyjny ($D_a - R$)
pył zawieszony PM10	-	280	40	22,0	28,0	18,0
pył zawieszony PM2,5	-	-	20 ^{a)}	16,5	-	3,5
dwutlenek siarki	7446-09-5	350	20	6,0	35,0	14,0
dwutlenek azotu	10102-44-0	200	40	14,0	20,0	26,0
tlenek węgla	630-08-0	30.000	-	400,0	3.000	-
węgiel elementarny	7440-44-0	150	8,0	0,8	15,0	7,2
benzo/a/piren	50-32-8	0,012	0,001	0,0001	0,0012	0,0009
amoniak	7664-41-7	400	50	10%	40,0	45,0
siarkowodór	7783-06-4	20	5	10%	2,0	4,5
węglowodory alifatyczne	-	3.000	1.000	100	300,0	900

- poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi do osiągnięcia do dnia 1 stycznia 2020 roku

Obliczenie najwyższych ze stężeń maksymalnych

Zgodnie z referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu, stanowiącą załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, jeżeli $S_{mm} \leq 0,1 D_1$ to kończy się obliczenia, a emisja danej substancji spełnia wymogi ochrony powietrza. Jeżeli warunek nie jest spełniony przeprowadza się dalsze obliczenia - rozkład stężeń.

Obliczenie najwyższych ze stężeń maksymalnych przeprowadzono dla emisji substancji pochodzących wyłącznie z instalacji do energetycznego spalania paliw.

Dane wyjściowe - istniejąca chlewnia w Dzietrzkowicach przy ulicy

Do obliczenia najwyższych ze stężeń maksymalnych przyjęto dane:

1/ parametry emitora:

Numer emitora	Współrzędne		H (m)	d (m)	V (m/s)	Ts (K)	To (K)
	x (m)	y (m)					
Eik	208	206	7,0	0,20	0,814	393	273

Lokalizację emitora przedstawiono na załączniku nr 18.

2/ parametry emisji:

Numer emitora	Emisja maksymalna (g/s)				
	dwutlenek siarki	dwutlenek azotu	tlenek węgla	węgiel elementarny	benzo/a/piren
Eik	0,01787	0,00409	0,08375	0,00074	0,000026

Obliczenia przeprowadzono przy użyciu programu komputerowego „KOMIN” v. 6.12.

Wyniki obliczeń

Dwutlenek siarki /Zał. Nr 67/

Wartość najwyższa ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$S_{mm} = 73,741 \mu\text{g}/\text{m}^3 > 0,1 \times 350 = 35$$

Emisja nie spełnia warunku ochrony powietrza.

Dwutlenek azotu /Zał. Nr 68/

Wartość najwyższa ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$S_{mm} = 16,889 \mu\text{g}/\text{m}^3 < 0,1 \times 200 = 20$$

Emisja spełnia warunek ochrony powietrza.

Tlenek węgla /Zał. Nr 69/

Wartość najwyższa ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$S_{mm} = 345,822 \mu\text{g}/\text{m}^3 < 0,1 \times 30.000 = 3.000$$

Emisja spełnia warunek ochrony powietrza.

Węgiel elementarny /Zał. Nr 70/

Wartość najwyższa ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$S_{mm} = 1,528 \mu\text{g}/\text{m}^3 < 0,1 \times 150 = 15$$

Emisja spełnia warunek ochrony powietrza.

Benzo/a/piren /Zał. Nr 71/

Wartość najwyższa ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$S_{mm} = 0,054 \mu\text{g}/\text{m}^3 > 0,1 \times 0,012 = 0,0012$$

Emisja nie spełnia warunku ochrony powietrza.

Wartości najwyższe ze stężeń maksymalnych substancji występują w odległości 34,2 m od emitora kotła c.o.. W podanej wyżej odległości od emitora nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 18/.

Wobec powyższego dla dwutlenku siarki i benzo/α/pirenu, których emisja nie spełnia warunku

$$1) S_{mm} \leq 0,1D_1$$

zachodzi potrzeba wykonania obliczeń rozkładu stężeń substancji w powietrzu.

Dane wyjściowe – planowana chlewnia w Dz

Do obliczenia najwyższych ze stężeń maksymalnych przyjęto dane:

1/ parametry emitatorów:

Numer emitora	Współrzędne		H (m)	d (m)	V (m/s)	Ts (K)	To (K)
	x (m)	y (m)					
Ek	324	287	5,0	0,20	0	393	273
Ek1	325	285	5,0	0,05	0	453	273

Lokalizację emitatorów przedstawiono na załączniku nr 18.

2/ parametry emisji:

Numer emitora	Emisja maksymalna (g/s)		
	dwutlenek siarki	dwutlenek azotu	tlenek węgla
Ek	0,0000543	0,00326	0,00217
Ek1	0,000011	0,00339	0,000407

Obliczenia przeprowadzono przy użyciu programu komputerowego „KOMIN” v. 6.12.

Wyniki obliczeń

Dwutlenek siarki /Zał. Nr 42/

Suma wartości najwyższych ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$\sum S_{mm} = 0,701 \mu\text{g}/\text{m}^3 < 0,1 \times 350 = 35$$

Emisja spełnia warunek ochrony powietrza.

Dwutlenek azotu /Zał. Nr 43/

Suma wartości najwyższych ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$\sum S_{mm} = 71,367 \mu\text{g}/\text{m}^3 > 0,1 \times 200 = 20$$

Emisja nie spełnia warunku ochrony powietrza.

Tlenek węgla /Zał. Nr 44/

Suma wartości najwyższych ze stężeń maksymalnych wynosi:

$$\sum S_{mm} = 27,656 \mu\text{g}/\text{m}^3 < 0,1 \times 30.000 = 3.000$$

Emisja spełnia warunek ochrony powietrza.

Wartości najwyższe ze stężeń maksymalnych substancji występują w odległości 31,1 m od emitatorów. W podanej wyżej odległości od emitatorów nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 18/.

Wobec powyższego dla dwutlenku azotu, którego emisja nie spełnia warunku

$$1) S_{mm} \leq 0,1D_1$$

zachodzi potrzeba wykonania obliczeń rozkładu stężeń substancji w powietrzu.

Rozkład stężeń zanieczyszczeń

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/ poziomy odniesienia substancji są dotrzymane w przypadku spełnienia warunków:

$$1) S_{mm} \leq D_1 \quad 2) S_a \leq D_a - R.$$

Wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalne poziomy substancji w powietrzu uważa się za dotrzymane, jeżeli częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione dla 1. godziny nie jest większa od 0,274% czasu w roku.

Jeżeli percentyl $S_{99,8}$ jest mniejszy od wartości odniesienia substancji w powietrzu lub dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu uznaje się, że zachowana jest dopuszczalna częstość przekroczeń wartości D_1 .

Dane wyjściowe – istniejąca chlewnia w Dzierzkowicach przy ul

Do obliczenia rozkładu stężeń przyjęto dane:

1/ parametry emitatorów:

EMITOR	h	d	V	Ts	To	Czas pracy (h/rok)
	(m)	(m)	(m/s)	(K)	(K)	
Ei1-Ei10	5,2	0,66	2,4	291	281	8.760
Ei11-Ei13	6,3	0,59	3,8	297	281	8.760
Ei14	6,5	0,42	7,5	297	281	8.760
Ei15	3,0	0,20	0	281	281	8.760
Eis	0,2	1,35	0	281	281	84
Eis1-Eis4	0,6	0,15	0	281	281	271
Eis5	2,0	3,40	0	281	281	1.000
Eik	7,0	0,20	0,656	393	273	2.400

2/ współrzędne emitatorów:

Emitor	WSPÓLRZĘDNE	
	x (m)	y (m)
Ei1	330	291
Ei2	335	295
Ei3	342	299
Ei4	348	303
Ei5	354	308
Ei6	360	312
Ei7	366	316
Ei8	372	320
Ei9	378	324
Ei10	384	328
Ei11	191	194
Ei12	185	189
Ei13	178	185
Ei14	167	180
Ei15	422	339
Eis	302	267
Eis1	309	279
Eis2	306	284
Eis3	304	276
Eis4	300	281
Eis5	323	284
Eik	208	206

Usytuowanie emitatorów przedstawiono na załączniku nr 18.

3/ parametry emisji:

EMITOR	Emisja średnia (g/s)	
	dwutlenek siarki	benzo/α/pirenu
Eik	0,0144	0,00021
	pył zawieszony PM10	pył zawieszony PM2,5
Ei1-Ei10	0,00075	0,000167
Ei11-Ei14	0,00094	0,000208
Eis	0,2458	0,0417
Eis1-Eis4	0,002146	0,00035
Eis5	0,00208	0,00208
Eik	0,0084	0,0048
	amoniak	siarkowodór
Ei1-Ei10	0,00633	0,000219
Ei11-Ei14	0,00857	0,000313
Ei15	0,0015	-

4/ podokresy obliczeniowe

a/ dla dwutlenku siarki i benzo/α/pirenu - 1

Podokres I - aktywny 1 emitor: Eik

$$\text{CEMIS} - 2.400 \text{ h/rok} \setminus 8.760 = 0,274$$

b/ dla pyłu zawieszzonego PM10 i PM2,5 - 5

Podokres I – aktywnych 21 emitorów: Ei1-Ei14, Eis, Eis1-Eis4, Eis5, Eik

$$\text{CEMIS} - 84 \text{ h/rok} \setminus 8.760 = 0,01$$

Podokres II – aktywnych 20 emitorów: Ei1-Ei14, Eis1-Eis4, Eis5, Eik

$$\text{CEMIS} - (271 \text{ h/rok} - 84 \text{ h/rok}) \setminus 8.760 = 0,021$$

Podokres III – aktywnych 16 emitorów: Ei1-Ei14, Eis5, Eik

$$\text{CEMIS} - (1.000 \text{ h/rok} - 271 \text{ h/rok}) \setminus 8.760 = 0,083$$

Podokres IV – aktywnych 15 emitorów: Ei1-Ei14, Eik

$$\text{CEMIS} - (2.400 \text{ h/rok} - 1.000 \text{ h/rok}) \setminus 8.760 = 0,16$$

Podokres V – aktywnych 14 emitorów: Ei1-Ei14

$$\text{CEMIS} - (8.760 \text{ h/rok} - 2.400 \text{ h/rok}) \setminus 8.760 = 0,726$$

c/ dla amoniaku - 1

Podokres I – aktywnych 15 emitorów: Ei1-Ei14, Ei15

$$\text{CEMIS} - 8.760 \text{ h/rok} \setminus 8.760 = 1,0$$

d/ dla siarkowodoru - 1

Podokres I – aktywnych 14 emitorów: Ei1-Ei14

$$\text{CEMIS} - 8.760 \text{ h/rok} \setminus 8.760 = 1,0$$

5/ róża wiatrów Wieluń:

- róża zimowa – emitor Eik

- róża roczna – pozostałe emitery

6/ siatka obliczeniowa - x – (0 - 600 m), y – (0 - 600 m)

7/ skok siatki - 20 m

8/ poziom obliczeń – ze względu na występowanie 2. kondygnacyjnego budynku mieszkalnego w odległości 10h od emitorów Ei11-Ei14 i Eik – budynek na działce nr ewid. 390/1 obr. Dziętrzkowice – obliczenia rozprzetrzenia się substancji wykonano na poziomie ziemi oraz wysokości zabudowy – 6,0 m n.p.t.

Poniżej przedstawia się odległości budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej od każdego z emitorów istniejącego obiektu chowu trzody chlewnej /Zał. Nr 18/:

Oznaczenie emitora	Geometryczna wysokość emitora [m n.p.t.]	Rodzaj emitowanych substancji gazowych i pyłowych	Ilość i rodzaj budynków w promieniu 10h emitora	Wysokość budynku i wysokość ostatniej kondygnacji [m n.p.t.]
Ei1-Ei10	5,2	pył, amoniak, siarkowodór	brak	-
Ei11-Ei13	6,3		1/ 2. kondygnacyjny budynek na dz. nr ewid. 390/1 obr. Dziętrzkowice	1/ wysokość budynku – 9,0 m; wysokość ostatniej kondygnacji budynku – 6,0 m.
Ei14	6,5			
Ei15	3,0	amoniak	brak	-
Eis	0,2	pył	brak	-
Eis1-Eis4	0,6		brak	-
Eis5	2,0		brak	-
Eik	7,0	pył., dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, tlenek węgla, sadza, benzo/α/pirenu	1/ 2. kondygnacyjny budynek na dz. nr ewid. 390/1 obr. Dziętrzkowice	1/ wysokość budynku – 9,0 m; wysokość ostatniej kondygnacji budynku – 6,0 m.

Wyniki obliczeń rozkładu stężeń

Pył zawieszony PM10 – poziom ziemi /Zał. Nr 79/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 12.517,977 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 280 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 9,044 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 18 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają dopuszczalną wartość odniesienia poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 80/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 571,384 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0,31% jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej położonym poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia nie przekracza dopuszczalnej wartości 0,2% czasu w roku /Zał. Nr 81/.

Pył zawieszony PM10 – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 82/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 1.337,392 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 280 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 11,299 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 18 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają dopuszczalną wartość odniesienia poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 83/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 305,654 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0,22% jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej położonym poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia nie przekracza dopuszczalnej wartości 0,2% czasu w roku /Zał. Nr 84/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja pyłu zawieszonego PM10 spełnia standardy jakości powietrza.

Pył zawieszony PM2,5

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 0, poz. 1031/ ustala dopuszczalny poziom pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu atmosferycznym dla roku kalendarzowego. Nie został natomiast ustalony dopuszczalny poziom pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu atmosferycznym dla okresu 1. godziny.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką referencyjną zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/ dopuszczalny poziom pyłu zawieszonego PM2,5 w powietrzu jest dotrzymany przy spełnieniu warunku:

$$S_a \leq D_a - R$$

Pył zawieszony PM2,5 – poziom ziemi /Zał. Nr 85/

Maksymalna wartość stężeń średniorocznych wynosi:

$$S_a = 1,621 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 3,5 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ /do 1.01.2020 roku/}$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia średnioroczne pyłu zawieszonego PM2,5 w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu /Zał. Nr 86/.

Pył zawieszony PM2,5 – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 87/

Maksymalna wartość stężeń średniorocznych wynosi:

$$S_a = 2,604 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 3,5 \mu\text{g}/\text{m}^3 \text{ /do 1.01.2020 roku/}$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia średnioroczne pyłu zawieszonego PM2,5 w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu /Zał. Nr 88/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja pyłu zawieszonego PM2,5 spełnia standardy jakości powietrza.

Dwutlenek siarki – poziom ziemi /Zał. Nr 72/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{\text{max}} = 62,411 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 200,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń średniorocznych:

$$S_a = 1,255 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 14,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Wartość percentyla $S_{99,8}$ – **45,991 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** jest niższa od dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione dla 1. godziny wynosząca **0%** jest niższa od dopuszczalnej 0,274% czasu w roku.

Dwutlenek siarki – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 73/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{\text{max}} = 424,141 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 200,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń średniorocznych:

$$S_a = 4,053 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 14,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Wartość percentyla $S_{99,8}$ – **264,670 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** jest wyższa od dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione dla 1. godziny wynosząca **0,05%** jest niższa od dopuszczalnej 0,274% czasu w roku. Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekracza dopuszczalnej wartości 0,274% czasu w roku /Zał. Nr 74/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja dwutlenku siarki spełnia standardy jakości powietrza.

Benzo/a/piren – poziom ziemi /Zał. Nr 75/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{\text{max}} = 0,046 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 0,0012 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń średniorocznych:

$$S_a = 0,001 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_a - R = 0,0009 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Wartość percentyla $S_{99,8}$ – **0,035 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** jest wyższa od dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione dla 1. godziny wynosząca **2,71%** jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, a w zasięgu oddziaływania znajdują się budynki mieszkalne /Zał. Nr 76/.

Benzo/a/piren – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 77/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{\text{max}} = 0,619 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 0,0012 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń średniorocznych:

$$S_a = 0,007 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_a - R = 0,0009 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Wartość percentyla $S_{99,8}$ – **0,412 $\mu\text{g}/\text{m}^3$** jest wyższa od dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione dla 1. godziny wynosząca **8,39%** jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, a w zasięgu oddziaływania znajdują się budynki mieszkalne /Zał. Nr 78/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja benzo/a/pirenu nie spełnia standardów jakości powietrza.

Amoniak – poziom ziemi /Zał. Nr 91/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{\text{mm}} = 157,358 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 400 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 15,256 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 45 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym pun-

kie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 92/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 153,886 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0% jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Amoniak – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 93/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 769,067 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 400 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 87,550 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_a - R = 45 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają poza granicą terenu własności inwestora dopuszczalną wartość odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 94/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 668,154 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 3,53% jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, ale w zasięgu oddziaływania nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 95/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja amoniaku spełnia standardy jakości powietrza.

Siarkowodór – poziom ziemi /Zał. Nr 96/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 5,215 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 0,508 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 97/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 5,196 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0% jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Siarkowodór – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 98/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 26,604 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 3,028 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 99/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 23,115 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0,54% jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, ale w zasięgu oddziaływania nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 100/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja siarkowodoru spełnia standardy jakości powietrza.

Dane wyjściowe – planowana chlewnia w Dzi

Do obliczenia rozkładu stężeń przyjęto dane:

1/ parametry emitorów:

EMITOR	h (m)	d (m)	V (m/s)	Ts (K)	To (K)	Czas pracy (h/rok)
E1-E6	5,0	0,66	6,3	291	281	8.760
E7	5,0	0,66	3,6	291	281	8.760
E8-E25	5,0	0,66	5,6	288	281	4.380
E8'-E25'	5,0	0,66	2,8	288	281	4.380
E26	5,0	0,66	3,9	288	281	4.380
E26'	5,0	0,66	1,9	288	281	4.380
E27-E29	3,0	0,20	0	281	281	8.760
Es	1,4	0,15	0	281	281	367
Ek	5,0	0,20	0	393	281	2.400
Ek1	5,0	0,05	0	453	281	200
Et	1,7	0,032	0	281	281	0,0014

2/ współrzędne emitorów:

Emitor	WSPÓLRZĘDNE	
	x (m)	y (m)
E1	339	285
E2	351	293
E3	363	302
E4	335	291
E5	347	299
E6	359	307
E7	371	313
E8	384	316
E9	394	322
E10	404	329
E11	414	336
E12	424	343
E13	435	350
E14	445	357
E15	455	364
E16	465	371
E17	380	321
E18	390	328
E19	400	335
E20	410	342
E21	421	349
E22	431	356
E23	442	363

Emitor	WSPÓLRZĘDNE	
	x (m)	y (m)
E24	452	370
E25	461	377
E26	375	308
E27	315	272
E28	300	261
E29	285	251
Es	368	317
Ek	324	287
Ek1	325	285
Et	265	246

Usytuowanie emitorów przedstawiono na załączniku nr 18.

3/ parametry emisji:

EMITOR	Emisja średnia (g/s)			
	dwutlenek azotu			
Ek	0,0026			
Ek1	0,0027			
	Emisja maksymalna (g/s)	Emisja średnia (g/s)	Emisja maksymalna (g/s)	Emisja średnia (g/s)
	pył zawieszony PM10		pył zawieszony PM2,5	
E1-E6	0,001948	-	0,000433	-
E7	0,001125	-	0,00025	-
E8-E25	0,00172	-	0,000382	-
E8'-E25'	-	0,00086	-	-
E26	0,0012	-	0,000267	0,000191
E26'	-	0,0006	-	-
Es	-	0,00649	-	0,0001335
Ek	-	0,0000217	-	0,00108
Ek1	-	0,000046	-	0,0000217
				0,000032
	Emisja maksymalna (g/s)	Emisja średnia (g/s)	Emisja maksymalna (g/s)	Emisja średnia (g/s)
	amoniak		siarkowodor	
E1-E6	0,01053	-	0,000379	-
E7	0,00636	-	0,00022	-
E8-E25	0,011388	-	0,000394	-
E8'-E25'	-	0,006264	-	-
E26	0,00829	-	0,000275	0,000197
E26'	-	0,004715	-	-
E27-E29	-	0,001255	-	0,0001375
EMITOR	Emisja średnia (g/s)			
Et	węglowodory alifatyczne			
	0,016			

4/ podokresy obliczeniowe
a/ dla dwutlenku azotu - 2

Podokres I - aktywny 1 emitor: Ek
CEMIS - 2.400 h/rok \ 8.760 = **0,274**
Podokres II - aktywny 1 emitor: Ek1
CEMIS - 200 h/rok \ 8.760 = **0,023**

b/ dla pyłu zawieszony PM10 i PM2,5 - 5
Podokres I - aktywnych 29 emitorów: E1-E7, E8-E26, Es, Ek, Ek1
CEMIS - 200 h/rok \ 8.760 = **0,023**
Podokres II - aktywnych 28 emitorów: E1-E7, E8-E26, Es, Ek
CEMIS - (367 h/rok - 200 h/rok) \ 8.760 = **0,019**
Podokres III - aktywnych 27 emitorów: E1-E7, E8-E26, Ek
CEMIS - (2.400 h/rok - 367 h/rok) \ 8.760 = **0,232**
Podokres IV - aktywnych 26 emitorów: E1-E7, E8-E26
CEMIS - (4.380 h/rok - 2.400 h/rok) \ 8.760 = **0,226**
Podokres V - aktywnych 26 emitorów: E1-E7, E8'-E26'
CEMIS - (8.760 h/rok - 4.380 h/rok) \ 8.760 = **0,5**

c/ dla amoniaku - 2
Podokres I - aktywnych 29 emitorów: E1-E7, E8-E26, E27-E29
CEMIS - (8.760 h/rok x 0,5) \ 8.760 = **0,5**
Podokres II - aktywnych 29 emitorów: E1-E7, E8'-E26', E27-E29
CEMIS - (8.760 h/rok x 0,5) \ 8.760 = **0,5**

d/ dla siarkowodoru - 2
Podokres I - aktywnych 26 emitorów: E1-E7, E8-E26
CEMIS - (8.760 h/rok x 0,5) \ 8.760 = **0,5**
Podokres II - aktywnych 26 emitorów: E1-E7, E8'-E26'
CEMIS - (8.760 h/rok x 0,5) \ 8.760 = **0,5**

e/ dla węglowodorów alifatycznych - 1
Podokres I - aktywny 1 emitor: Et
CEMIS - 0,0014 h/rok \ 8.760 = **0,00000016**

5/ róża wiatrów Wieluń:

- róża zimowa - dwutlenek azotu - emitor Ek
- róża roczna - pozostałe emitory

6/ siatka obliczeniowa - x - (0 - 600 m), y - (0 - 600 m)

7/ skok siatki - 20 m

8/ poziom obliczeń - w odległości 10h od emitorów nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej; ze względu na potrzebę wyznaczenia wspólnego zasięgu oddziaływania obydwu części obiektu chowu trzody chlewnej inwestora obliczenia rozprzestrzeniania się substancji wykonano na poziomie ziemi oraz wysokości zabudowy - 6,0 m n.p.t., z wyjątkiem dwutlenku azotu i węglowodorów alifatycznych.

Wyniki obliczeń rozkładu stężeń

Pył zawieszony PM10 - poziom ziemi /Zał. Nr 46/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 351,236 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 280 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 1,408 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 18 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają dopuszczalną wartość odniesienia poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 47/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 118,983 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **0,02%** jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku. Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekracza dopuszczalnej wartości 0,2% czasu w roku /Zał. Nr 48/.

Pył zawieszony PM10 – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 49/
Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:
 $S_{\text{mm}} = 117,342 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 280 \mu\text{g}/\text{m}^3$
a maksymalna wartość stężeń rocznych:
 $S_a = 11,595 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 18 \mu\text{g}/\text{m}^3$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 50/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 90,797 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **0%** jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja pyłu zawieszzonego PM10 spełnia standardy jakości powietrza.

Pył zawieszony PM2,5 – poziom ziemi /Zał. Nr 51/
Maksymalna wartość stężeń średniorocznych wynosi:
 $S_a = 0,312 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 3,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ /do 1.01.2020 roku/

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia średnioroczne pyłu zawieszzonego PM2,5 w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu /Zał. Nr 52/.

Pył zawieszony PM2,5 – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 53/
Maksymalna wartość stężeń średniorocznych wynosi:
 $S_a = 2,574 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 3,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$ /do 1.01.2020 roku/

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia średnioroczne pyłu zawieszzonego PM2,5 w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnego poziomu substancji w powietrzu /Zał. Nr 54/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja pyłu zawieszzonego PM2,5 spełnia standardy jakości powietrza.

Dwutlenek azotu – poziom ziemi /Zał. Nr 45/
Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:
 $S_{\text{max}} = 28,864 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 200,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$
a maksymalna wartość stężeń średniorocznych:
 $S_a = 0,476 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 26,0 \mu\text{g}/\text{m}^3$

Wartość percentyla $S_{99,8} - 18,637 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **0%** jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja dwutlenku azotu spełnia standardy jakości powietrza.

Amoniak – poziom ziemi /Zał. Nr 57/
Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:
 $S_{\text{mm}} = 253,455 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 400 \mu\text{g}/\text{m}^3$
a maksymalna wartość stężeń rocznych:
 $S_a = 18,491 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 45 \mu\text{g}/\text{m}^3$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 58/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 215,533 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **0%** jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Amoniak – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 59/
Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:
 $S_{\text{mm}} = 855,016 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 400 \mu\text{g}/\text{m}^3$
a maksymalna wartość stężeń rocznych:
 $S_a = 78,896 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_a - R = 45 \mu\text{g}/\text{m}^3$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają dopuszczalną wartość odniesienia substancji w powietrzu poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 60/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 661,134 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **2,81%** jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, ale w zasięgu oddziaływania nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 61/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja amoniaku spełnia standardy jakości powietrza.

Siarkowodór – poziom ziemi /Zał. Nr 62/
Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:
 $S_{\text{mm}} = 8,043 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$
a maksymalna wartość stężeń rocznych:
 $S_a = 0,611 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 63/.

Wartość percentyla $S_{99,8} - 7,410 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca **0%** jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Siarkowodór – poziom zabudowy (6,0 m) /Zał. Nr 64/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 26,890 \mu\text{g}/\text{m}^3 > D_1 = 20 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 2,584 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 4,5 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne przekraczają dopuszczalną wartość odniesienia substancji w powietrzu poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia /Zał. Nr 65/.

Wartość percentyla $S_{99,8} = 20,758 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest wyższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0,39% jest wyższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia maksymalne 1. godzinne przekracza dopuszczalną wartość 0,2% czasu w roku poza granicą terenu własności inwestora przedsięwzięcia, ale w zasięgu oddziaływania nie występują budynki mieszkalne i użyteczności publicznej /Zał. Nr 66/.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja siarkowodoru spełnia standardy jakości powietrza.

Węglowodory alifatyczne – poziom ziemi /Zał. Nr 101/

Maksymalna wartość stężeń maksymalnych 1. godzinnych wynosi:

$$S_{mm} = 935,333 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_1 = 3.000 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

a maksymalna wartość stężeń rocznych:

$$S_a = 0,00000755 \mu\text{g}/\text{m}^3 < D_a - R = 900 \mu\text{g}/\text{m}^3$$

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że stężenia maksymalne 1. godzinne w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości odniesienia substancji w powietrzu /Zał. Nr 102/.

Wartość percentyla $S_{99,8} = 0 \mu\text{g}/\text{m}^3$ jest niższa od wartości odniesienia substancji w powietrzu. Częstość przekroczeń wartości D_1 przez stężenia uśrednione do 1. godziny wynosząca 0% jest niższa od dopuszczalnej 0,2% czasu w roku.

Wobec powyższego, zgodnie z metodyką zawartą w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, emisja węglowodorów alifatycznych spełnia standardy jakości powietrza.

KRYTERIUM OPADU PYŁU

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/ kryterium opadu pyłu jest spełnione, gdy zachowane są warunki:

$$1/ \Sigma E_f (\text{Mg}/\text{rok}) \leq 10.000 (\text{Mg}/\text{rok})$$

$$2/ \Sigma E_{ef} \leq (0,0667 \setminus n) \times \Sigma he^{3,15}$$

gdzie:

he – wysokość emitora

E_f – roczna emisja pyłu całkowitego TSP

Do sprawdzenia kryterium opadu pyłu przyjęto wielkość rocznej emisji pyłu całkowitego TSP z emitatorów obiektu chowu trzody chlewnej po rozbudowie:

1/ emitory **E1-E26**

$$\Sigma E_f = 2,5889 \text{ Mg}/\text{rok}$$

2/ emitor **Es**

$$E_f = 0,0385 \text{ Mg}/\text{rok}$$

3/ emitor **Ek**

$$E_f = 0,000188 \text{ Mg}/\text{rok}$$

4/ emitor **Ek1**

$$E_f = 0,0000328 \text{ Mg}/\text{rok}$$

5/ emitory **Ei1-Ei14**

$$\Sigma E_f = 0,7884 \text{ Mg}/\text{rok}$$

6/ emitor **Eis**

$$E_f = 0,225 \text{ Mg}/\text{rok}$$

7/ emitory **Eis1-Eis4**

$$\Sigma E_f = 0,0313 \text{ Mg}/\text{rok}$$

8/ emitor **Eis5**

$$E_f = 0,0075 \text{ Mg}/\text{rok}$$

Sprawdzenie warunków

Warunek 1)

$$\Sigma E_f = 3,68 \text{ Mg}/\text{rok} < 10.000 \text{ Mg}/\text{rok}$$

Pierwszy warunek kryterium jest spełniony.

Warunek 2)

Emitory **E1-E6** - wysokość emitatorów - 5,0 m

Emisja: $E_f = 0,8199 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [819,9 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (8.760 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 26,0 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **E7** - wysokość emitatorów - 5,0 m

Emisja: $E_f = 0,0788 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [78,8 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (8.760 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 2,5 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **E8-E25** - wysokość emitatorów - 5,0 m

Emisja: $E_f = 1,6272 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [1.627,2 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (8.760 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 51,6 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **E26** - wysokość emitatorów - 5,0 m

Emisja: $E_f = 0,063 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [63 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (8.760 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 2,0 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **Es** - wysokość emitatora - 1,4 m

Emisja: $E_f = 0,0385 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 367 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [38,5 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (367 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 29,14 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **Ek** - wysokość emitatora - 5,0 m

Emisja: $E_f = 0,000188 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 2.400 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [0,188 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (2.400 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 0,02 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **Ek1** - wysokość emitatora - 5,0 m

Emisja: $E_f = 0,0000328 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 200 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [0,0328 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (200 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 0,05 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory **Ei1-Ei10** - wysokość emitatorów - 5,2 m

Emisja: $E_f = 0,5256 \text{ Mg}/\text{rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok

$$\Sigma E_{ef} = [525,6 \text{ kg}/\text{rok} \setminus (8.760 \text{ h}/\text{rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 16,7 \text{ mg}/\text{s}$$

Emitory Ei11-Ei13 - wysokość emitorów - 6,3 m

Emisja: $\Sigma E_f = 0,1971 \text{ Mg/rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok
 $\Sigma E_{ef} = [197,1 \text{ kg/rok} \setminus (8.760 \text{ h/rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 6,25 \text{ mg/s}$

Emitor Ei14 - wysokość emitora - 6,5 m

Emisja: $\Sigma E_f = 0,0657 \text{ Mg/rok}$ Czas pracy: 8.760 h/rok
 $\Sigma E_{ef} = [65,7 \text{ kg/rok} \setminus (8.760 \text{ h/rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 2,08 \text{ mg/s}$

Emitor Eis - wysokość emitora - 0,2 m

Emisja: $E_f = 0,225 \text{ Mg/rok}$ Czas pracy: 84 h/rok
 $\Sigma E_{ef} = [225 \text{ kg/rok} \setminus (84 \text{ h/rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 744,05 \text{ mg/s}$

Emitory Eis1-Eis4 - wysokość emitorów - 0,6 m

Emisja: $E_f = 0,0313 \text{ Mg/rok}$ Czas pracy: 1.084 h/rok
 $\Sigma E_{ef} = [31,25 \text{ kg/rok} \setminus (1.084 \text{ h/rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 8,0 \text{ mg/s}$

Emitor Eis5 - wysokość emitora - 2,0 m

Emisja: $E_f = 0,0075 \text{ Mg/rok}$ Czas pracy: 1.000 h/rok
 $\Sigma E_{ef} = [7,5 \text{ kg/rok} \setminus (1.000 \text{ h/rok} \times 3.600)] \times 10^6 = 2,08 \text{ mg/s}$

$$\Sigma h e^{3,15} = /6,5/^{3,15} + (/6,3/^{3,15} \times 3) + (/5,2/^{3,15} \times 10) + (/5,0/^{3,15} \times 28) + /2,0/^{3,15} + /1,4/^{3,15} + (/0,6/^{3,15} \times 4) + /0,2/^{3,15} = 7.621,114$$

$$\Sigma E_{ef} = 890,47 \text{ mg/s} > (0,0667 \setminus 49) \times 7.621,114 = 10,37 \text{ mg/s}$$

Drugi warunek kryterium nie został spełniony.

Wobec powyższego zachodzi konieczność obliczenia opadu pyłu.

Opad pyłu

Udział masowy ziarna pyłu lotnego o frakcji 0-10 μm według wcześniejszych obliczeń. Udział masowy ziarna pyłu lotnego o frakcjach powyżej 10 μm dobrano według danych literaturowych.

Prędkość opadania pyłu dla poszczególnych frakcji obliczono ze wzoru Stokes'a:

$$V = 3 \times 10^4 \times \rho \times (d^2) \text{ [m/s]}$$

gdzie:

ρ - gęstość cząstki pyłu - przyjęto 1.900 kg/m^3

d - średnica równoważna cząstki pyłu (m) - przyjęto średnią dla każdej klasy frakcji

Do obliczenia opadu pyłu przyjęto wielkość maksymalnej i średniej emisji pyłu całkowitego TSP z emitorów wentylatorów budynków inwentarskich oraz średniej emisji z emitorów instalacji do przetadunku i magazynowania zbóż i pasz, przygotowania pasz oraz instalacji do energetycznego spalania paliw obiektu chowu trzody chlewnej po rozbudowie w podokresach pracy z różną wielkością emisji oraz udziały frakcyjne pyłu całkowitego:

Istniejąca chlewnia

EMITOR	Emisja pyłu całkowitego TSP (g/s)	Frakcja pyłu (μm)	Udział frakcji	Emisja frakcji (g/s)	Prędkość opadania (m/s)
Ei1-Ei10 8.760h	0,00167 g/s	0-2,5	10%	0,000167	0,00009
		2,5-10	35%	0,000585	0,0022
		10-20	25%	0,000418	0,0128
		20-50	18%	0,0003	0,07
		50-100	12%	0,0002	0,32

Istniejąca chlewnia /cd./

EMITOR	Emisja pyłu całkowitego TSP (g/s)	Frakcja pyłu (μm)	Udział frakcji	Emisja frakcji (g/s)	Prędkość opadania (m/s)
Ei11-Ei14 8.760h	0,00208 g/s	0-2,5	10%	0,000208	0,00009
		2,5-10	35%	0,00073	0,0022
		10-20	25%	0,00052	0,0128
		20-50	18%	0,00037	0,07
		50-100	12%	0,00025	0,32
Eis 84h	0,75 g/s	0-2,5	6%	0,045	0,00009
		2,5-10	27%	0,2025	0,0022
		10-20	35%	0,2625	0,0128
		20-50	20%	0,15	0,07
		50-100	12%	0,09	0,32
Eis1-Eis4 271h	0,008 g/s	0-2,5	4%	0,00032	0,00009
		2,5-10	18%	0,00144	0,0022
		10-20	60%	0,0048	0,0128
		20-50	13%	0,00104	0,07
		50-100	5%	0,0004	0,32
Eis5 1.000h	0,00208 g/s	0-2,5	50%	0,00104	0,00009
		2,5-10	50%	0,00104	0,0022

2/ siatka obliczeniowa - x - (0 - 600 m), y - (0 - 600 m)

3/ skok siatki - 20 m

Wyniki obliczeń przedstawia załącznik nr 89.

Maksymalna wartość opadu pyłu wynosi 36,8 g / ($\text{m}^2 \times \text{rok}$) w punkcie o współrzędnych x = 360, y = 320.

Z wydruku rozkładu izolinii wynika, że wartości opadu pyłu w żadnym punkcie siatki obliczeniowej nie przekraczają dopuszczalnej wartości, która po uwzględnieniu tła wynosi 180 g / ($\text{m}^2 \times \text{rok}$) /Zał. Nr 90/.

Planowana chlewnia

EMITOR	Emisja pyłu całkowitego TSP (g/s)	Frakcja pyłu (μm)	Udział frakcji	Emisja frakcji (g/s)	Prędkość opadania (m/s)
E1-E6 8.760h	0,00433 g/s	0-2,5	10%	0,000433	0,00009
		2,5-10	35%	0,0015	0,0022
		10-20	25%	0,00108	0,0128
		20-50	18%	0,00078	0,07
		50-100	12%	0,00052	0,32
E7 8.760h	0,0025 g/s	0-2,5	10%	0,00025	0,00009
		2,5-10	35%	0,00088	0,0022
		10-20	25%	0,00063	0,0128
		20-50	18%	0,00045	0,07
		50-100	12%	0,0003	0,32
E8-E25 4.380h	0,00382 g/s	0-2,5	10%	0,000382	0,00009
		2,5-10	35%	0,00134	0,0022
		10-20	25%	0,00096	0,0128
		20-50	18%	0,00069	0,07
		50-100	12%	0,00046	0,32